

ризикувати своїми статками та мають досвід у веденні справ юридичної особи.

Список використаних джерел:

1. Господарський Кодекс України, від 06.10.2021. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>. (Дата зверення: 26.10.2021)
2. Цивільний Кодекс України, від 06.10.2021. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>. (Дата зверення: 26.10.2021)
3. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку «Порядок збільшення(зменшення) статутного капіталу акціонерного товариства», від 11.07.2018 за #805/32257 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0805-18#n16>. (Дата зверення: 26.10.2021)
4. Блог «Вчинення значних правочинів: відмінності за законодавством про ТОВ і АТ». «Legalhub.online» веб-сайт. URL:<https://www.google.com/amp/s/legalhub.online/korporativne-pravo/vchynennya-znachnyh-pravochyniv-vidminnosti-za-zakonodavstvom-pro-tov-i-at/AMP>. (Дата зверення: 26.10.2021)

ЗАЛОЗНИЙ Дмитро,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

РЕЗВОРОВИЧ Кристина,

кандидат юридичних наук, завідувач
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ВИМОГ
ДО СТОРІН АЛІМЕНТНОГО ДОГОВОРУ**

Змінювати аліментну угоду суб'єкти можуть у будь-який час, як завгодно раз, дотримуючись при цьому вимог імперативних норм закону про розмір платежів та про формі угоди. Необхідність зміни угоди можна звести до мінімуму, якщо передбачити можливі причини його поява. Найчастіше зустрічається зміна матеріального становища сторін, а, отже, необхідність зміни розміру аліментів, у зв'язку з чим можна передбачити розмір аліментів у відсотковому відношенні до розміру заробітної плати платника, і тоді за її зміни (збільшення чи зменшення) розмір аліментів автоматично, без зміни умов угоди, збільшуватиметься чи зменшуватиметься.

У житті кожної людини можливі непередбачені неприємності: хвороба,

втрата роботи, майна, що також можна враховувати під час укладання угоди, включивши умову про додаткові витрати або, наприклад, про тимчасове звільнення від виплат, зниження розміру платежів – крім випадків аліментування дитини.

Однак за розумним припущенням законодавця сторони угоди можуть не домовитися про його зміну, і тоді СК припускає судовий порядок дозволу виниклих розбіжностей (п. 4 ст. 101), а також відсилає до норм ДК, що регулює судовий порядок розірвання цивільно-правових договорів. Слід звернути увагу, що СК передбачає свої підстави зміни угоди, які містяться у п. 4 ст. 101, тоді як, говорячи про розірвання цієї угоди, законодавець відсилає до норм ЦК, що регулює розірвання цивільно-правових угод, припускаючи можливість розірвання аліментної угоди з тих самих підстав, що викликає низку зауважень.

Істотною умовою угоди про сплату аліментів є предмет, що включає в себе розмір, умови та порядок виплати аліментних платежів. У угоді можна передбачити додаткові умови. До таких умов можна віднести:

- термін дії аліментної угоди;
- Цільові аліментні платежі. Витратити аліменти законний представник може лише на користь аліментоодержувача. Також можна конкретизувати витрати (наприклад, освіти);
- місце та спосіб сплати аліментних платежів;
- відповідальність за угодою про сплату аліментів [2].

Для захисту періодичних виплат від інфляційних процесів може бути передбачено індексацію розмірів аліментів.

Таким чином, судами було забезпечено баланс інтересів усіх зацікавлених сторін: з одного боку, захищений інтерес конкурсних кредиторів у недопущенні недобросовісного збільшення конкурсної з іншого — інтерес неповнолітнього в отриманні змісту, який має забезпечуватися незалежно від неспроможності платника аліментів. Не тому в рамках банкрутства вимоги про стягнення аліментів задовольняються насамперед (ст. 213.27 Закону). про банкрутство). Виходить, що один із основних принципів сімейного права — принцип пріоритетного захисту неповнолітніх та непрацездатних членів сім'ї (п. 3 ст. 1 СК) - діє і за рамками галузі сімейного права.

Як видно, розглянуті положення пронизані комерційним духом і застосовні (одночасно у вигляді юридичного складу) лише за зміни цивільно-правового договору.

Щодо прийнятності судового порядку зміни угоди, необхідно звернути увагу до ряд обставин. Угода, як акт, що підтверджує добровільність виконання обов'язку, породженого зазначеними у законі юридичними фактами, існує доти, доки сторони згодні добровільно його виконувати. Ні сенсу до примусу виконання обов'язку, оскільки, по-перше, воно (угода) нічого не породжує, по-друге, воно не спрямоване на отримання вигоди, по-

третє, без угоди діє закон. Іншими словами, примусовий порядок виконання обов'язків можливий, коли угоди немає.

Вищевикладене дозволяє прийти до висновку, що сторонами аліментного договору є платник та одержувач аліментів. На стороні платника та одержувача аліментів можуть виступати виключно фізичні особи, які перебувають у сімейних та (або) родинних зв'язках, незалежно від того, чи заснований їх обов'язок надавати утримання (право отримувати аліменти) на законі. Якщо аліментний договір спрямований на визначення порядку виконання заснованого на законі обов'язку надавати утримання, сторонами такого правочину є: особа, яка відповідно до закону має право на утримання (одержувач аліментів) та особа, на яку відповідно до закону покладений обов'язок сплачувати аліменти (платник аліментів).

Список використаних джерел:

1. Андрущенко Т.С. Процесуальний порядок внесення змін до аліментного договору. *Право і суспільство*. 2016. № 4. С. 22–27;
2. Антокольская М.В. Семейное право: учебник. М.: Юристъ, 1996. С. 253–254;
3. Антошкіна В.К. Договір нерегулювання відносин подружжя: автореф. дис... на здобуття наук. ступ. канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Громадянське право; підприємницьке право; сімейне право; міжнародне частне право». Харків, 2016. 20 с.;
4. Антошкіна В.К. Договірне регулювання відносин подружжя. Донецьк, 2018. 280 с.

ЗБУТЕВИЧ Данііл,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

НАГОРНА Олена,

старший викладач кафедри цивільного
права та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В СИСТЕМІ МВС ТА ІНШИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Прийняття Закону України (далі - ЗУ) «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» від 2015 року, ряду інших законів та підзаконних актів, до яких входять також відомчі – це все наслідки початку